

Full diocesà

1 de març del 2026

p4 — S'acosta el Viacrucis Jove de Setmana Santa

p6-7-8 — El missatge del Sant Pare per a la Quaresma

Ritu d'elecció dels catecúmens a la Catedral

El diumenge dia 22 de febrer es va celebrar, a Vic, el ritu d'elecció dels catecúmens, o sigui dels adults que es preparen per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. Amb aquest ritu, els catecúmens, ara ja «elegits», enceten l'última fase preparatòria per tal de rebre els sacraments la Vetlla Pasqual d'enguany.

La trobada va consistir en dues parts. Primerament, el senyor bisbe va donar la benvinguda als catecúmens i als seus rectors, padrins i familiars al palau episcopal. Tots

van sortir enriquits de les paraules del prelat i dels testimonis compartits. En segon lloc, es va celebrar el ritu d'elecció a la cripta de la catedral, on els catecúmens van ser enrobustits espiritualment per a recórrer l'etapa final abans de rebre els sacraments.

Enguany, rebran els sacraments d'iniciació cristiana 16 catecúmens a la nostra diòcesi, provinents de Vic, Igualada, Manresa, Sant Hilari Sacalm, Sant Fruitós de Bages, els Hostalets de Balenyà, Artés i la Poble de Claramunt. Donem-ne gràcies a Déu i preguem per ells.

«Els dugué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells»

Diumenge II de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que serà font de benedicció. Beneiré els qui et beneeixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran del teu nom per a beneir-se.»

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.
(12,1-4a)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.
[32]

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.
(1,8b-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho,

els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.
(17,1-9)

«Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que serà font de benedicció»

«Ell ha fet resplendir la llum de la vida i la immortalitat»

Andrey Castrillón, prev.

En el camí quaresmal som conduïts, com Jesús, per l'Esperit Sant. Ell ens ha portat al desert per aprendre a vèncer les temptacions de cada dia. Ara pugem a la muntanya i allí rebem la força per a continuar endavant. Allí, Jesús es transfigura davant d'alguns deixebles seus: és un tast pasqual ofert abans de la creu, perquè no perdin l'esperança quan arribi l'hora fosca.

A la muntanya, els deixebles són testimonis d'una teofania que cap llenguatge no pot descriure del tot. En transfigurar-se, Jesús no mostra una forma nova, sinó que revela la seva identitat més fonda: ell és el Fill estimat en qui reposa la plenitud de la divinitat. Ell és el rostre del Pare. L'evangelista busca imatges per narrar aquell instant, i totes queden petites davant el Misteri. Tot i això, n'hi ha prou amb aquesta llum per a sostenir la vida quan pesa la creu. Pere ho expressa amb senzillesa: «Que n'estem de bé aquí dalt!»

La veu del Pare que confirma la filiació de Jesús esdevé la brúixola del camí: escoltar-lo és confiar, escoltar-lo és caminar, escoltar-lo és tornar a començar. La seva paraula dissipa la por, venç els dubtes i ens posa en moviment. La seva proximitat ens fa aixecar la mirada per veure'l «tot sol» —no cal ningú més que ell— i reprendre el camí.

Així, la muntanya no és un refugi per a quedar-s'hi, sinó un espai de revelació que prepara el descens i ens retorna a la vida quotidiana, on la fe pren cos en gestos senzills: en la paraula que consola, en una ajuda discreta, en la constància de cada dia. Hi tenim l'ajuda de Déu que sosté la nostra fragilitat i ens dona la força per a avançar cap a la Pasqua, sabent que el pas per la creu condueix a la vida renovada amb ell.

La imatge

Jesús, amb la cara resplendent com el sol i els vestits blancs com la llum, amb la companyia de Moisés i Elies, i, per arrodonir-ho, amb la veu del Pare que el proclama com a Fill, atorga als deixebles un tast de la benaurança celestial.

Tant, que només gosen dir de fer-hi tres cabanes, per tal que la visió no tingui fi. Tanmateix, baixaran de la muntanya i viuran els moments durs de la creu.

Transfiguració (c1560). Tizià

Agenda

Lit. hores: Setmana II

2 dilluns

—Santa Agnès de Praga, rel.
Dn 9,4b-10 / Salm 78 / Lc 6,36-38

3 dimarts

—Sant Medir, pagès
Is 1,10.16-20 / Salm 49 / Mt 23,1-12

4 dimecres

—Sant Casimir, rei
—Sant Lluci I, papa
Jr 18,18-20 / Salm 30 / Mt 20,17-28

5 dijous

La Mare de Déu d'Àfrica
—Sant Adrià, mr.
Jr 17,5-10 / Salm 1 / Lc 16,19-31

6 divendres

Dia d'abstinència
—Sant Oleguer, bisbe
Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 /
Salm 104 / Mt 21,33-43.45-46

7 dissabte

—Stes. Perpètua i Felicitat, mrs.
Mi 7,14-15.18-20 / Salm 102 /
Lc 15,1-3.11-32

8 diumenge III de quaresma / Cicle A

—Sant Joan de Déu, fund.
Ex 17,3-7 / Salm 94 / Rm 5,1-2.5-8 /
Jo 4,5-42

El 30 de març, Viacrucis Jove a Montserrat

Delegació de Joves

S'acosta la Setmana Santa i, naturalment, torna el Viacrucis Jove a Montserrat. Des de la Delegació de Joves us convidem a participar en aquesta jornada tan significativa. Els destinataris són: adolescents, joves, nois i noies de la catequesi de confirmació. Més informació: joves@bisbatvic.org; tel. 621 140 086; xarxes: @delejv

Horari de la jornada:

10:15: Arribada a Montserrat. Acolliment i presentació dels grups i de l'activitat a la plaça dels Apòstols (al costat del Restaurant Montserrat). 11:00: Viacrucis Jove per la ruta

de la muntanya. 13:30: Dinar. 14:30: Gresca jove. 16:00: Celebració penitencial al santuari i pregària a la Mare de Déu. 18:30: Tornada.

Transport: Hi haurà autocars amb parada a Ripoll, Manlleu, Vic, Manresa i Igualada. No podem garantir lloc a l'autocar a aquells que s'inscriguin més tard del 26 de març.

Inscripcions: Es poden fer pel formulari del QR. És necessari inscriure's. El preu d'inscripció i transport és de 8 euros. Cal portar-se el dinar.

Els rostres del món obrer

El Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC) organitza, des de fa un any, una exposició itinerant dedicada als rostres del món obrer. La mostra ja ha recorregut diverses ciutats, com Maó, Barcelona i Lleida, amb l'objectiu de donar a conèixer, a través d'imatges, diferents realitats vinculades al món del treball.

A la nostra diòcesi, i amb la participació dels membres de l'ACO (Acció Catòlica Obrera), l'exposició es podrà visitar en els espais i dates següents:

Manresa: de l'1 al 8 de març, a l'església de la Balconada.

Ripoll: del 23 de març al 5 d'abril, al monestir.

Santa Margarida de Montbui: del 27 d'abril al 10 de maig, a Mont-Àgora.

Des de l'organització es convida tota la comunitat a visitar aquesta proposta que vol fer visible la dignitat i les diverses situacions del món laboral actual.

La Jornada Diocesana de Catequesi: una catequesi en clau evangelitzadora

El Seminari de Vic acollirà el pròxim 14 de març la XXVI Jornada Diocesana de Catequesi, que enguany porta per lema «Una catequesi en clau evangelitzadora».

La jornada s'iniciarà a les deu del matí amb l'acolliment i continuarà amb una pregària i la presentació. A les onze tindrà lloc la ponència principal, a càrrec de Mn. Bruno Bérchez, delegat d'Evangelització de Barcelona, seguida d'un espai de diàleg amb el ponent, tallers d'experiències catequètiques i celebració de les vespres, que clouran la jornada.

En la convocatòria, el nostre bisbe Romà subratlla la necessitat d'una renovació profunda de la catequesi davant els

canvis socials i religiosos actuals: «Necessitem una catequesi kerygmàtica, testimonial, vivencial, comunitària i eclesial. No n'hi ha prou amb un esquema escolar, hem d'anar més enllà per a donar resposta als reptes del present.» El bisbe també recorda que molts infants i joves s'acosten avui a la fe «quasi des del no-res», fet que demana una comunitat cristiana creïble i missionera que sàpiga acompanyar el seu camí. Pel que fa a la inscripció, cal fer-la abans del 6 de març. Es pot fer de dues maneres: per correu electrònic, enviant les dades de la butlleta a catequesi@bisbatvic.org, o bé per telèfon (93 874 13 01).

Calendari de cursets prematrimonials 2026

La Delegació Episcopal de Família i Vida ha fet públic el calendari dels cursets prematrimonials per a l'any 2026, adreçats a les parelles que es preparen per al sacrament del matrimoni. Les sessions es faran en diverses poblacions de la diòcesi al llarg de l'any:

- A Igualada**, els cursets seran el 14 de març i el 13 de juny als locals parroquials de Santa Maria (carrer Santa Maria, 8; tel. 665 999 116).
- A Manresa** se celebraran el 21 de març a la Llar parroquial Sant Josep del Poble Nou (carrer Sant Josep, 40; tel. 93 873 17 80).
- A Ripoll** tindran lloc el 18 d'abril a la rectoria (carrer Dr. Rager, 12; tel. 972 70 02 43).
- Finalment, a Vic** s'oferiran tres convocatòries —28 de març, 6 de juny i 19 de setembre— al Centre d'Orientació Familiar (carrer Sant Sadurní, 3; tel. 659 24 80 64).

Escoltar i dejunar. La Quaresma com a temps de conversió

Missatge de Lleó XIV per a la Santa Quaresma d'enguany

Estimats germans i germanes:

La Quaresma és el temps en què l'Església, amb sol·licitud maternal, ens convida a posar de nou el misteri de Déu en el centre de la nostra vida, perquè la fe recobri l'impuls i el cor no es dispersi entre les inquietuds i distraccions quotidianes.

Tot camí de conversió comença quan ens deixem abastar per la Paraula i l'acollim amb docilitat d'esperit. Existeix, per tant, un vincle entre el do de la Paraula de Déu, l'espai d'hospitalitat que li oferim i la transformació que ella realitza. Per això, l'itinerari quaresmal esdevé una ocasió propícia per a escoltar la veu del Senyor i renovar la decisió de seguir Crist, recorrent amb ell el camí que puja a Jerusalem, on es compleix el misteri de la seva passió, mort i resurrecció.

Escoltar

Aquest any m'agradaria cridar l'atenció,

en primer lloc, sobre la importància de donar espai a la Paraula a través de l'escolta, ja que la disposició a escoltar és el primer signe amb què es manifesta el desig d'entrar en relació amb l'altre.

Déu mateix, en revelar-se a Moisès des de l'esbarzer ardent, mostra que l'escolta és un tret distintiu del seu ésser: «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments» (Ex 3,7). L'escolta del clam dels oprimits és el començament d'una història d'alliberació, en la qual el Senyor involucra també Moisès, enviant-lo a obrir un camí de salvació per als seus fills reduïts a l'esclavitud.

És un Déu que ens atrau, que avui també ens commou amb els pensaments que fan vibrar el seu cor. Per això, l'escolta de la Paraula en la litúrgia ens educa per a una escolta més vertadera de la realitat.

Entre les moltes veus que travessen la nostra vida personal i social, les Sagrades Escripures ens fan capaços de reconèixer la veu que clama des del sofriment i la injustícia, perquè no quedi sense resposta. Entrar en aquesta disposició interior de receptivitat significa deixar-nos instruir avui per Déu per escoltar com ell, fins a reconèixer que «la condició dels pobres representa un crit que, en la història de la humanitat, interpel·la constantment la nostra vida, les nostres societats, els sistemes polítics i econòmics, i especialment l'Església».

Dejunar

Si la Quaresma és temps d'escolta, el dejuni constitueix una pràctica concreta que disposa a l'acollida de la Paraula de Déu. L'abstinència d'aliment, en efecte, és un exercici ascètic antiquíssim i insubstituïble en el camí de la conversió. Precisament perquè implica el cos, fa més evident allò de què tenim «fam» i el

que considerem essencial per al nostre sosteniment. Serveix, per tant, per a discernir i ordenar els «apetits», per a mantenir desperta la fam i la set de justícia, sostraiant-la de la resignació, educar-la perquè es converteixi en pregària i responsabilitat envers el proïsme.

Sant Agustí, amb subtileza espiritual, deixa entreveure la tensió entre el temps present i la realització futura que travessa aquesta cura del cor, quan observa que «és propi dels homes mortals tenir fam i set de la justícia, així com estar plens de la justícia és propi de l'altra vida. D'aquest pa, d'aquest aliment, en van plens els àngels; en canvi, els homes, mentre tenen fam, s'eixamplen; mentre s'eixamplen, són dilatats; mentre són dilatats, es fan capaços; i, fets capaços, en el seu moment seran emplenats». El dejuni, entès en aquest sentit, ens permet no solament disciplinar el desig, purificar-lo i fer-lo més lliure, sinó també expandir-lo, de manera que s'adreci a Déu i s'orienti cap al bé.

Tanmateix, perquè el dejuni conservi la seva veritat evangèlica i eviti la temptació d'enorgullir el cor, s'ha de viure sempre amb fe i humilitat. Exigeix romandre arrelat en la comunió amb el Senyor, perquè «no dejuna de debò qui no sap alimentar-se de la Paraula de Déu». Com a signe visible del nostre compromís interior d'allunyar-nos, amb l'ajuda de la gràcia, del pecat i del mal, el dejuni ha d'incloure també altres formes de privació destinades a fer-nos adquirir un estil de vida més sobri, ja que «només l'austeritat fa forta i autèntica la vida cristiana».

Per això, m'agradaria convidar-vos a una forma d'abstinència molt concreta i sovint poc apreciada, és a dir, la d'abstenir-se d'utilitzar paraules que afecten i fereixen el nostre proïsme. Comencem

a desarmar el llenguatge, renunciant a les paraules feridores, al judici immediat, a parlar malament dels absents que no es poden defensar, a les calúmnies. Esforcem-nos, en canvi, per aprendre a mesurar les paraules i conrear l'amabilitat: en la família, entre amics, en el lloc de feina, a les xarxes socials, en els debats polítics, en els mitjans de comunicació i en les comunitats cristianes. Llavors, moltes paraules d'odi donaran pas a paraules d'esperança i pau.

Plegats

Finalment, la Quaresma posa en relleu la dimensió comunitària de l'escolta de la Paraula i de la pràctica del dejuni. També l'Escriptura subratlla aquest aspecte de moltes maneres. Per exemple, quan narra en el llibre de Nehemies que el poble es va reunir per escoltar la lectura pública del llibre de la Llei i, practicant el dejuni, es va disposar a la confessió de fe i a l'adoració, amb la finalitat de renovar l'aliança amb Déu (cf. Ne 9,1-3).

De la mateixa manera, les nostres paròquies, famílies, grups eclesials i comu-

nitats religioses són cridats a realitzar durant la Quaresma un camí compartit, en el qual l'escolta de la Paraula de Déu, així com del clam dels pobres i de la terra, esdevingui forma de vida comuna, i el dejuni sostingui un penediment real. En aquest horitzó, la conversió no solament concerneix la consciència de l'individu, sinó també l'estil de les relacions, la qualitat del diàleg, la capacitat de deixar-se interpel·lar per la realitat i de reconèixer el que realment orienta el desig, tant en les nostres comunitats eclesials com en la humanitat assedegada de justícia i reconciliació.

Benvolguts germans, demanem la gràcia de viure una Quaresma que faci més atenta la nostra oïda a Déu i als més necessitats. Demanem la força d'un dejuni que arribi també a la llengua, perquè disminueixin les paraules que fereixen i creixi l'espai per a la veu dels altres. I comprometem-nos perquè les nostres comunitats esdevinguin llocs on el crit dels qui pateixen trobi acolliment i l'escolta generi camins d'alliberació, fent-nos més disposats i diligents per a contribuir a edificar la civilització de l'amor.

La importància d'escoltar-nos

Romà Casanova, bisbe de Vic

El missatge del Sant Pare per a la Quaresma d'enguany ens convida a parar esment en l'escolta, «ja que la disposició a escoltar és el primer signe amb què es manifesta el desig d'entrar en relació amb els altres». Tots tenim el gran repte de sortir de l'individualisme i fer-nos amb el proïsme. I, de fet, no hi ha res que dolgui més que percebre un trencament entre persones fins al punt de no poder ni adreçar-se la paraula. Al contrari, la gran constatació de la fraternitat i amistat és la capacitat de relacionar-se en l'escolta mútua.

La Quaresma ens convida a sortir de l'individualisme mitjançant l'escolta mútua, base de la veritable fraternitat.

Hem d'avançar més en el fet d'escoltar-nos els uns als altres. La saviesa popular ja ens diu que Déu ens ha donat una boca per a parlar i dues orelles per a escoltar, a fi de subratllar la necessitat d'escoltar abans de parlar. El terme *escoltar* té com a sinònim oir, que en la seva etimologia ens duu al verb llatí *audire*, la qual cosa expressa l'acció de copsar amb l'oïda els sons que s'emeten. No hi pot haver relacions interpersonals sense diàleg, sense escolta mútua. Sovint, però, experimentem dificultats a l'hora de relacionar-nos amb els altres. No és fàcil saber comunicar-se i expressar-se obertament, ni tampoc ho és escoltar i comprendre els altres del tot.

Per a la virtut d'escoltar és necessari el silenci interior, tant per a atendre de veritat l'altre com per a expressar-nos amb la llibertat del qui lluita per vèncer el centrament en un mateix. El silenci interior ens permet d'escoltar i de ser pacients perquè l'altre es comuniqui com pugui o vulgui. El papa Francesc deia que l'escolta és

una espècie de martiri, un sacrifici d'un mateix, perquè significa «treure's les sandàlies en el terreny sagrat del trobament amb l'altre que em parla (cf. Ex 3.5)».

La Quaresma és un temps propici per a l'escolta de la Paraula de Déu, amb tot el que significa de relació amb ell. En concret, Lleó XIV ens exhorta a fer-ho en la litúrgia, que «ens educa per a una escolta més veritable de la realitat entre les moltes veus que travessen la nostra vida personal i social». Entrar en aquesta escola divina és deixar-nos instruir per Déu a fi d'escoltar com ell. El Sant Pare posa com a prova de la veritable escolta de la Paraula de Déu reconèixer que «la condició dels pobres representa un crit que, en la història de la humanitat, interpel·la constantment la nostra vida, les nostres societats, els sistemes polítics i econòmics, i especialment l'Església» (*Dilexi te*, 9).

